

BESMELE

“Bismillâhirrahmânirrahîm”

İman ve Güven Duygusunun Şifresi

‘Tanrı’ mı ‘Allah’ mı? Diyeceğiz?

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ*

Elektromanyetik Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda

EMEKLİ ÖĞRETİM ÜYESİ

25.03.2021

Yazarın:

Web Sayfasının Web Adresi:

<http://mtemiz.com/>

Hayâtının Web Adresi:

<http://mtemiz.com/bilim/PROF.%20DR.%20MUSTAFA%20TEMİZ.pdf>

Diğer yazılarının bulunduğu ana başlıkların web adresi:

<http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

Ulaşmak istediğiniz yukarıdaki adresler üzerine tıklayabilirsiniz.

(Not: Okumakta olduğunuz bu yazı pdf formatında değil de Word formatında ise tıklamak yetmez. O zaman istenilen adresin herhangi bir internet sayfasının üst satırında bulunan, http:// ile başlayan, bir adres satırına taşınması gerekir.)

Giriş

Besmele çektiğimizde ne kazanıyoruz, Allah'ın (CC) hangi nîmetlerine kavuşuyoruz? Acabâ Üstün İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'de ‘Tanrı’ sözünü mü yoksa, ‘Allah’ sözünü mü kullanmak daha doğru ve uygun?¹

* Yazı isim ve kaynak gösterilerek kısmen ya da tamâmen başka yayın kuruluşları tarafından basılabilir.

¹ Şu satırların ilk kez yazıldığı sırada (14.08.2012, saat 21.30 civârı) TV'deki bir programda Batı ülkelerinden birinde yapılan yürüyüş esnâsında, yürüyüşe katılanlar aynen şöyle bağırıyorlardı: “Biz ‘Allah’a (CC) değil, ‘Tanrı’ya inanıyoruz.” Müslüman’ım dediği halde, ‘Tanrı’ sözünü ‘Allah (CC)’ özel ismine tercih eden gaflet içindeki kardeşlerimize başka ne anlatabiliriz? Allâhü Teâlâ onlara uyanıklık versin de bize tahsis ettiği bu Cennet Vatanımızda yine bize bahşettiği sağlık ve afiyet içinde hep birlikte nefeslerimizi boşa harcatmasın!

Bâzı insanlarımızın sık sık 'Allah' diyecek yerde 'tanrı' kelimesini tercih ettikleri görülüyor. *Ama acabâ inanç ve Kültürümüz açısından, 'Allah' demenin sağladığı mükemmeliyet ve fazîlet, 'tanrı' demekle elde edilebiliyor mu?*

Bizim Milletimiz aslında, *Yeryüzü'ndeki milletlerin en karakterli milletidir*². Bu bir iddia değil, *bir bilimsel sonuçtur*. Bir Arap ilim adamı olan İbni Haldun da eserlerinde en üstün milletin Türk milleti olduğunu söylemektedir. Fakat Milletimiz, *yüzyıllar boyu ihmal edilmiş, eğitilmemiştir*. Bu nedenle özellikle İnönü'nün İslâm Düşmanlığı, *Milletimiz'in bünyesinde yaptığı maddî ve mânevî Tahribat Ve Tahribatı'yla*, Milletimiz 'Allah' ile 'Tanrı'yı bile karıştırır duruma düşürülmüştür. 'Karıştırır' kelimesini kullandım; çünkü Yeryüzü'nün en üstünü olan Milletimiz'in fertleri boş işlerden hoşlanmaz. *Ancak câhillik hâriç...* Yoksa Milletim 'Allah' gerçeğini anladığında, *karakterine en uygun olan*, söz ve davranışları yaşamına hemen aktaracağından hiç şüphe edilmemelidir.

Bunları Hâlâ Anlayamıyor muyuz?

<http://mtemiz.com/bilim/BUNU%20HÂLÂ%20ANLAYAMIYOR%20MUYUZ.pdf>

İslâm'ı Yetersiz Görmek Matematik Bilimini Yetersiz Görmek Gibidir

<http://mtemiz.com/bilim/İSLÂM'I%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20MATEMATİK%20BİLİMİNİ%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20GİBİDİR.pdf>

Ah! İnönü'nün İslâmî Zulmü Olmasaydı Hiç Böyle mi Olurduk?

<http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ'NÜN%20İSLÂMÎ%20ZULMÜ%20HIÇ%20OLMASAYDI%20HIÇ%20BÖYLE%20Mİ%20OLRDUK.pdf>

Tasavvuf büyüklerinin ilmi, "*İlim Allah'ı bilmektir*" şeklinde tanımlamalarında büyük bir incelik vardır. Nitekim "*Ben cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım.*" âyeti dikkate alındığında bu sözde bir yanlışlık yoktur.

Allah'ın (CC) İsim Ve Sıfatlarının Tecellîleri

Dünyâ'da her an ve her sâniye vukû bulan bütün olayların görünümünün perde arkasında Allah'ın (CC) isimlerinin, *başta İlim ve Nûr olmak üzere*, sıfat isimlerinin tecellîleri olduğu, *aklın Matematik ve Fiziğin görünen başarılarını yorumlamasıyla*, gittikçe daha kolay anlaşılıyor... Bu da her an Allah'ın (CC) *yaratma* (creation) ve *yoketme* (annihilation) gücünün sürdüğünün, hiç bir şeyden gâfil olmadığının, her şeyi kontrol ve koordine ettiğinin akıl ve bilim yoluyla da anlaşılması demektir.

² Temiz, M., *Milletimiz'in (Türk Milleti'nin) Üstün Hasletleri, Sırrımızı Nasıl Keşfettiler*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <https://silo.tips/download/milletiz-n-trk-millet-nn-stn-hasletler-srrmz-nasl-kefettiler>

Almanya'da yayınlanan tanınmış aylık dergilerden *PM*'nin bir sayısında, *Allah ve İzâfiyet konusu kapak resmi yapılmış*, Prof. Dr. Paul Davies imzâsıyla bir yazı yayımlanmıştır. Yazıda Evren'de vukû bulan her olayda Allah'ın (CC) kontrol ve koordinesinin zarûrî olduğu belirtilmiştir. Bu nedenle ayıca yazıda, ateist bilim adamlarının tabiat kânunlarını Allah'a (CC) vermedikçe, *hiç bir meseleye nihaî bir çözüm getiremeyecekleri vurgulandıktan sonra*, İngiliz bilgini astronom Sir James Jeans'ın, “*Allah büyük bir Matematikçidir.*” sözünün hatırlatılmasıyla, Allah'ın (CC) ilim sıfatının her şeyi kuşatarak madde ve mânâyı bütün cihetiyle kontrol ve koordine ettiği belirtilmeye çalışılmıştır³.

Yüzyılımızdaki benzer gelişmelere bakılırsa, **21. Yüzyıl**'ın en büyük özelliği, insanların ne maksatla yaratıldıklarını, kişilik ve benliklerini aramaları olacaktır. Yukarıda verilen örnek ve vukû bulan daha niceleri bunun ipuçlarını veriyor. Nitekim özellikle Yeni Türkiye'nin atılımlarından hissetmeye başladığımız **İlim Toplumu** özlemlerini siz boşuna mı zannediyorsunuz?

İlim Toplumu mu Oluyoruz?

<https://mtemiz.com/bilim/İLİM%20TOPLUMU%20MU%20OLUYORUZ.pdf>

Avrupa'daki çoğu Aydınlanmacılar, **17. ve 18. yüzyıllarda gelişen ilim ve teknoloji alanındaki gelişmelerin câzibesine kapılarak**, dinlerin devrini tamamladığını söylemeye başlamışlar, artık dinlerin önemlerini kaybederek, *târîhe gömüldüklerini iddia etmişlerdi*. O yıllarda bu insanların savunup savurdıkları olumsuz tesirlerle her tarafta bir dinsizlik rüzgârı esmeye başlamıştı. Geçmişte Memleketimiz'de aydın geçinen bâzı kimseler de, *bu olumsuz gelişmelerden maalesef nasiplerini almışlardır*. İnönü de onları örnek almıştı... Bugün de insanlarımızın sık sık ‘Allah’ diyecek yerde ‘Tanrı’ kelimesini tercih etmeleri, *işte bu olumsuz akımın günümüze kadar uzantısının bir sonucudur*.

Memleketimiz'deki bu olumsuz gelişme nedeniyle öyle zamanlar olmuştur ki din, Kur'an veyâ Peygamber'den bahsedenler sürek avına mâruz bırakılmışlar, binlerce insan hâşimânelere tıkmış veyâ görülmedik zulümlere uğratılmışlardır. *Öyle ki*, her tarafta bir korku ve terör estirilmiştir⁴.

Zulüm

<http://mtemiz.com/bilim/ZUL%C3%9CM.pdf>

Daha sonraları, özellikle **1950**'lerden sonra da bu zulüm terörü, *biraz gevşemiş olmasına rağmen*, uzun zaman devam etmiştir. İnsanlar, Allah CC) demekten, Ahmet, Mehmet, Muhammed gibi din kaynaklı isimleri kullanıp söylemekten çekinir hâle gelmişlerdir. Bu münâsebetle, *çocukluğum yıllarında dinî toplantılar yapanların ve takke ve tespih ya da elifbâ gibi*, İslâm'ı hatırlatan

³ Zaman G., 25 Ocak 1992.

⁴ <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/184143>

eşyâlarla **163.** maddeden yakalananları savunmak için, *mahkeme mahkeme dolaşan*, Rahmetli Avukat Bekir Berk'i burada rahmetle anıyorum!

Din düşmanlığı yapanlara göre ise, *Allah (CC) kelimesini telaffuz etmek suç sayılmıştır.* Mecbur kalındığı zaman Allah (CC) yerine "*Tanrı*" gibi kelimeler kullanılır olmuştur. *Sâdece dinî kelimeler değil*, Türk Milliyetçiliğine âit kelimelerle çocuklara dinî kaynaklı isimlerin verilmesi de yasaklanmıştır. Yeni nesillerle, o zamanlarda iktidarlara yakın çevreler ve debdebe içinde yaşayanlar bugün bunları bilmiyorlar...

İnönü Zulmü Ve Mazlumun Âhı

<http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ%20ZULMÜ%20VE%20MAZLUMUN%20ÂHI.pdf>

Allah'ın (CC) 'Er Rahman' İsmi Şerîfi

Tecellî' nedir?

Tecellî; belirme, görünme, ortaya çıkma, zuhur etme, meydana çıkma, Allah'ın (CC) insanlarda ve doğada görünmesi, alınyazısı, kader anlamlarını taşıyor...

Yaratıcı'nın özel isminden başka sıfat isimleri ve fiil isimleri de vardır. *Tecellîler bu isimlere göredir.* Allah'ın (CC) bizzat zâtının tecellîsi olarak, tecellî etmesi mümkün olduğu gibi sıfatların tecellîleri, fiillerinin tecellîleri olarak da, *sıfat ve fiilleri (eserleri) ile de tecellî etmesi mümkündür.*

Allah'ın (CC) zat isminin, zâtının tecellîsini ifâde eden bir isim olması gerektiği açıktır. O'nun sıfat tecellîlerini ifâde eden isimlere sıfat isimleri, eserlerinin tecellîlerini ifâde eden isimlere fiil isimleri denilmektedir.

Elmalılı Hamdi Yazır'ın verdiği bilgiye göre Er- Rahmân, *Allah'ın (CC) bir sıfatıdır.* Arapça bir kelime olan "Er-Rahmân"ın anlamı, "*Pek merhâmetli*" şeklindedir. Seçilen özel bir kişi için çokça kullanılan "*rahmân*" sıfatına zat sıfatı denir. Böyle sıfatlara üstün sıfat ismi adı da verilir.

Arapçada zat sıfat ismi, o sıfatla seçkin olan özel kişi için kullanılması çokça görüldüğü için, yalnız onun sıfatı olarak kullanılan bir sıfat demektir. *Bu sebeple*, o zatın üstünlüğü bir derece daha kuvvet bulunca bu sıfat, *o kişi için isim olarak da kullanılır.* Böyle bir sıfat, önce genel olarak kullanılmışsa ve daha sonra bir şeye ayrılması gerekmişse "*gerçek anlamıyla*"; fakat önce genel olarak kullanılması bizzat meydana gelmemiş de dil ile ilgili bir kural gereğince meydana gelmiş ise o zaman "*varsayım anlamıyla*" ele alınır.

Dil açısından "*rahmân*", "*rahm-rahmet*"ten türemiştir. Dolayısıyla, bu sürekli ve pek fazla acıma mânasına gelir ki, "*çok merhâmetli, çok rahmet sâhibi*" demektir. Bu sebepten, bu sıfat kimde bulunursa ona "*Er-Rahmân*" demenin kıyas yoluyla mümkün olması gerekir. Bu yüzdendir ki rahmeti sonsuz,

ezelî ve gerçek anlamda nîmet veren bir mânaya tahsis edilmiş olduğundan dolayı, başlangıçtan beri yüce Allah'tan (CC) başkasına *Rahmân* denilmemiştir.

Bu nedenlerden dolayı, "*Rahmân*" kelimesi mutlak sûrette yüce Allah'a (CC âit bir sıfat ismidir. Dolayısıyla, "*Er-Rahmân*" ismi, varsayım tarafı ağır basan ve yalnızca Allah (CC) için kullanılan bir sıfat olduğundan, *başlangıçtan beri Arap edebiyatında yalnızca Allah'ın (CC) sıfat ismi olmuştur.*

Dolayısıyla "*Er-Rahmân*", *aslında sıfat olması itibâriyle*, çok rahmet sâhibi, pek merhâmetli, çok merhâmetli, gâyet merhâmetli veyâ sonsuz rahmet sâhibi olarak tefsir edilebilirse de isim olmasından dolayı *tercümesi mümkün değildir.* Çünkü özel isim tercüme edilmez. Özel isimlerin tercüme edilmesi onların değiştirilmesi demektir.

Bâzılarının 'Er-Rahmân'ı "esirgeyici" olarak tercüme ettikleri görülüyor... Hâlbuki "esirgemek" aslında, *kıskanmak, yazık etmek anlamındadır.* Meselâ halk dilinde "*Benden esirgedin.*" denilir. Sonra kıskanılanın korunması, saklanması tabîi olduğundan esirgemek, onun gereği olan korumak mânasını da içerir. "*Esirgemiyorsun.*" demek, "korumuyorsun" demektir.

Fakat "*Bana merhâmet etmiyorsun*" gibi, "*beni esirgemiyorsun*" denmez. Bundan dolayı esirgeyici aslında "*kıskanç*" demek olur⁵.

Ayrıca, elemlemek, acı duymak demek olan acımdan "*acıyıcı*" da tatsız ve kusurlu duruma işâret eder. *Kuru bir acımdan ise merhâmet değildir.* Merhâmet, acı felâketini ortadan kaldırmak ve onun yerine sevinç ve iyiliği koymaya yönelik olan bir iyilik duygusudur ki, *bu dilimizde tamâmen bilinen bir kelimedir.* Sonuç olarak biz merhâmetli sıfatından anladığımız tatlı mânayı öbürlerinden tam olarak anlayamayız ve hele pek merhâmetli yerinde "*acıyıcı, esirgeyici*" demeyiz. Bunun için eskilerimiz burada "*yarlıgâmak*" fiilinden "*yarlıgâyıcı*" sıfatını kullanmışlar ya da "*yarlamak*" ve "*yarlayıcı*" denildiği de olmuştur. Aslında bu, "*yar (dost) muamelesi yapmak*" demektir ki, merhâmetin sonucudur. Fakat "*yarlıgâyıcı*" da isim değil, sıfattır.

Sonuç olarak, 'Er-Rahmân', "pek merhâmetli" diye noksan bir şekilde tefsir olunabilirse de tercüme edilemez. Çünkü "*pek merhâmetli*", ne yalnız Allah (CC) için kullanılan bir sıfattır, ne özel isimdir. Allah'ın (CC) rahmet ve merhâmetinin, bir kalp duygusu, psikolojik bir meyil mânasına gelen bir iyilik duygusu olmadığını da göz önünde bulundurmalıdır. Burada rahmet ve merhâmet, sonsuz nîmet verme mânasına gelmektedir. Dilimizde de rahmet bu mâna ile biliniyor... Bununla birlikte bu ilgiden dolayı, "Er-Rahmân" ismini "El-Vehhâb=çok bağışlayan" ismi ile karıştırmak da doğru olmaz. "*El-Vehhâb*", 'Er-Rahmân' gibi özel isim değildir. Dolayısıyla 'Er-Rahmân' kelimesi, *El-Vehhâb* ya da *El-Afîv* (çok affeden) mânalarına gelen "bağışlayıcı" sıfatı ile de tercüme edilemez. Biz Müslümanlar bu ismi en iyisi, 'El-Rahmân' olarak ezberleriz ve tercümesi ile değil, tefsiri ile rahmet anlamından giderek anlamaya çalışırız.

⁵ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 50.

Allah'ın (CC) 'Er Rahîm' Sıfatı Şerîfi

Besmele'de "*Allah'urrahîm-Çok merhâmet edici Allah*" şeklinde geçen "*rahîm*" kelimesi, *ism-i fâil olan bir sıfattır*. Yüce Allah'ın (CC) sıfatlarından biri olan ve bir nitelenen isme ihtiyâcı olan "*rahîm*" kelimesinin anlamı, "*çok merhâmet edici*" demektir, yalnız başına kullanılmaz. Bundan dolayı, "*Er-Rahmân*" gibi üstün sıfat olmadığı için, özel isim olmayıp, *Allah'tan (CC) başkası için de kullanılabilir*, fiilî bir iş yapar. Başındaki 'Er' belirleme edatı da, *İngilizce'deki 'the' gibi*, bilinen zat içindir.

Er-Rahmân Ve Er-Rahîm Arasındaki Farklar

Görülüyor ki, "*rahmân* ve "*rahîm*"in her ikisi birden rahmet mastarından "*pek, çokluk*" anlamında abartı ifâde eden birer sıfattır. Bununla berâber, aralarında önemli farklar vardır.

Allah'ın (CC) Rahmân oluşu, '*ezele-başlangıcı olmayışa*' göre, Rahîm oluşu ise 'ölümsüzlüğe' göredir. Bundan dolayı bütün yaratıklar, *yüce Allah'ın (CC) 'Rahmân' olmasıyla başlangıçtaki rahmetinden*, 'Rahîm' olmasıyla da sonuçta meydana gelecek merhametinden doğan nîmetler içinde büyürler, gelişirler. Bu nedenle Dünyâ'nın Rahmân'ı, Âhîret'in Rahîm'i denilmesi, *bu hususa vurgu yapmak içindir*.

Eski âlimlere göre aslında Yüce Allah (CC), Dünyâ'nın da Âhîret'in de hem Rahmân'ı hem de Rahîm'idir. Bununla berâber, Dünyâ'nın Rahmân'ı denilmesi, öncelik îtibâriyle; Âhîret'in Rahîm'i denilmesi, sonralık îtibâriyle olduğuna işâret etmek içindir. Dolayısıyla Allah (CC), '*hem mü'minlerin, hem kâfirlerin*' Rahmân'ı fakat "*Allah mü'minlere karşı çok bağışlayıcı, çok merhametlidir*"⁶. **Âyeti** gereğince yalnız 'mü'minlerin' Rahîm'idir.

Er-Rahmân, *yüce Allah'ın (CC) bir özel ismi olduğundan dolayı*, ezeli ve ölümsüzlüğü içine alır. Bundan dolayı, bu cins rahmet, merhâmet ve nîmet vermenin kullardan ortaya çıkması düşünülemez.

Er-Rahîm ise yalnız Allah'a (CC) âit olmadığından sonsuzluğu gerektirmez. *Bu sebeple*, böyle bir merhâmetin ve nîmet vermenin kullar tarafından da yapılması düşünülebilir. Yâni Er-Rahmân'ın rahmeti bir şarta bağlı değil iken, Er-Rahîm'in rahmeti şarta bağlı olarak gerçekleşir. Bu şart nedir?

Bu şart Allah'ın (CC) dininin emir ve yasaklarına uymaktır. Er-Rahmân olmanın Allah'a (CC) mahsus olması ve ondan başkasına âit bir özelliği ilgilendirmemesi ve ancak ilgi ile amel etmesi, bütün âlemlerde bir şeyi şart koşmadan genel bir mâna ifâde eder. Yâni Yüce Allah (CC), Er-Rahmân olduğu için ezeli rahmeti umumîdir.

⁶ Ahzâb Sûresi, Âyet 43.

Her şeyin ilk yaratılışı ve îcâdında almış olduğu bütün fitrî kabiliyet ve ihсанlar, Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşundan kaynaklanan izafî oluşlardır. Bu îtibarla, içinde Allah'ın (CC) rahmetinin izi bulunmayan hiçbir varlık yoktur. Dolayısıyla, varlıkların ilk yaratılışları yalnız Allah (CC) vergisi ve cebrîdir. Yâni her şey, hiç kimsenin çalışması ve seçimi ile değil, yalnız Er-Rahmân'a dayanmakla meydana gelmiştir/ *gelmektedir*. Taşın taş, ağacın ağaç, insanın insan olması böyle zorlayıcı bir rahmetin eseridir. *Bu görüş açısından kâinattaki her şey Er-Rahmân'ın rahmetine gark olmuş oluyor*. Dolayısıyla Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşu, *bütün varlık için güven kaynağı ve her yaratığın ümididir*.

Göklerden Yeryüzü'ne, *gök cisimlerinden molekülere*, ruhlardan cisimlere, *canlısından cansızına*, taşından ağacına, *bitkilerinden hayvanlarına*, hayvanlarından insanlarına, *çalışanlarından çalışmayanlarına*, îtaat edeninden isyan edenine, *mü'mininden kâfirine*, Allah'ın (CC) birliğine inananından Allah'a (CC) şirk koşanına, *meleklerinden şeytanına varıncaya kadar âlem ve varlıkların her biri Er-Rahmân'ın rahmetine gark olmuştur*; bu sebeple, korkudan kurtulmuşlardır⁷. Fakat tabiatıyla iş bu kadarla kalmıyor. Elmalılı Hamdi Yazır diyor ki:

“İş burada bitmiş olsaydı, ilim ile bilgisizliğin, hayat ile ölümün, çalışma ile boş durmanın, îtaat etme ile isyan etmenin, îman ile küfrün, nankörlük ile şükürün, doğru ile eğrinin, adâlet ile zulmün hiç farkı kalmamış olur, kâinatta irâdeyi gerektiren iş ve hareketlerden hiçbir iz bulunmazdı.”

Dolayısıyla, *“İlim ve irâdeyle, çalışma ve çabalama ile ilerleme ve yükselme imkânı ortadan kalkardı ve o zaman hep tabiî olurduk, tabiatçılardan, cebriyecilerden olurduk, hem kendimizi, hem de Allah'ı (CC) yaptığı şeylerde mecbur görürdük; tabiatı, rahmetin gereğine mahkûm tanırdık.”*

Çünkü ne Allah'ın (CC), ne bizim irâde ve seçme hürriyetimizden bir iz bulamazdık, duyduğumuza gidemez, bildiğimizi işleyemez, arzularımıza ulaşamazdık. Bütün hareketlerimizde bir taş veyâ bir topaç gibi yuvarlanır, durur veyâ bir ot gibi biter, *yine bir ot gibi yiter giderdik*. Tarlamıza ekin ekemez, *ekmeğimizi pişiremez*, rızıklarımızı, elbisemizi ve diğer ihtiyaçlarımızı sanâtlar ve ustalıklar (meslekler) vâsıtası ile elde edemezdik; *göklere çıkmaya özenemez*, cennetlere girmeye çâre bulamazdık; *hayvan gibi gelir*, hayvan gibi giderdik. Bu şartlar altında ise Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşu mutlak bir kemâl olmazdı.

Dolayısıyla, Yüce Allah'ın (CC) kendi irâde ve istediği şekilde davranmasını göstermesi ve O'nun bir eseri olarak irâde sâhibi varlıkları yaratması, güzel irâde ve isteklerine göre onları terakkî ettirerek, onların rahmetinden dolayı nîmet içinde büyümeleri ve o nîmetlerden faydalanmalarını da sağlaması gerekiyor. *Aksi takdirde*, kötü irâde ve çalışmalarına göre nîmetlerden mahrum etmekle, onları elem ve cezâ ile cezalandırması, o îradelerin

⁷ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 52.

toplamının kendi irâdesi ile uyum ve ahengini sağlaması ve onlara da rahmetinden bir pay vermesi O'nun bir hikmeti gereği olmalıydı.

İşte tabiata âit bir hikmetin değil, ilâhî bir hikmetin eseri olan bu mükemmellik gerçeğinden dolayı Yüce Allah (CC), *Er-Rahmân olmasından başka*, bir de Er-Rahîm olmakla vasıflanmış ve Er-Rahmân oluşunun rahmeti kendisine âit iken, *Er-Rahîm olmasıyla rahmetinden irâde sâhiplerine de bir pay vermiştir*. Meselâ bütün analar, Er-Rahmân'ın bir eseri olan yaratılıştan var olan içgüdüleri ile yavruları için can atarlar, onların başlarından ayrılmazlar, onlara kol-nat olurlar. Bitkilerin, hayvanların anatomisi ve uzuvlarının faydalarıyla ilgili ilimlerde Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşunun nice incelikleri vardır. Bunları her gün hem görüyor ve hem de okuyoruz.

Ahlâk ilminde, insanlık hayâtının olgunluk sayfalarında, peygamberlerin, velîlerin hayat hikâyelerinde, büyük insanların biyografilerinde de irâdeyle ve çalışarak kazanılan işlerde, *O'nun Er-Rahîm sıfatının etkilerine rastlıyoruz*. Ahlâklı insanlar Er-Rahîm olma etkisiyle hayır işleri üzerinde acıma ve şefkatle davranırlar.

Daha açık söylemek gerekirse başlangıçta, *çalışana, çalışmayana bakmadan*, yaratıklarını varlık âlemine göndermek ve onları o şekilde idâre etmek, *Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşunun bir rahmetidir*. Daha sonra çalışanlara çalıştıkları maksatlarını da ayrıca bağışlamak O'nun Er-Rahîm oluşunun bir rahmetidir.

Demek ki; Er-Rahmân oluşun rahmeti olmasaydı biz yaratılamazdık. Dolayısıyla yaratılıştan sâhip olduğumuz sermâyeden, Allah'ın (CC) bağışladığı zarûî yeteneklerden, en büyük nîmetlerden mahrum kalırdık. *Diğer taraftan*, Allah'ın (CC) Er-Rahîm oluşundan gelen rahmeti olmasaydı yaratılıştan var olan kabiliyet ve ilk yaratılış durumundan bir adım dahî ileri gidemezdik, nîmetlerin inceliklerine eremezdik, öylece kalırdık...

Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşu, mutlak ve genel ümitsizliğe imkân bırakmayan mutlak bir ümit, bir ezelî lütuftur.

Allah'ın (CC) Er-Rahîm oluşu ise; özel ümitsizliğin cevâbı ve özel emel ve maksatlarımızın, çabalama ve faaliyet göstermemizin zamânı ve sorumluluğumuzun mükâfatı olan bir arzûnun sebebidir.

Demek ki, Allah'ın (CC) Er-Rahmân oluşunun karşısında Dünyâ ve Âhîret, mü'min ve kâfir eşit iken, Er-Rahîm oluşunun karşısında bunlar açık bir farkla birbirinden ayrılmaktadırlar. Yâni Allah'ın (CC) Er-Rahîm oluşunun tecellileri sonucunda insanlar, *"Bir bölük (olarak) Cennet'te, bir bölük (olarak) da ateştedir"*⁸.

⁸ **Şûrâ Sûresi, Âyet 7:** "Böylece biz sana Arapça bir Kur'an indirdik ki, şehirlerin anası (olan Mekke) halkını ve etrafındakileri uyarasın ve hakkında hiç şüphe olmayan Kıyâmet gününün dehşetinden onları korkutasın. Bir grup cennettedir, bir grup da cehennemdedir."

İşte Dünyâ ve Âhiret'in Er-Rahmân'ı ve Âhiret'in Er-Rahîm'i yâhut mü'min ve kâfirin Er-Rahmân'ı, mü'minlerin Rahîm'i denilmesinin sebebi budur. Çünkü "*Er-Rahmân*", lügatta da Allah'a (CC) âit olan sıfatlardandır ve bir fiille bağlantısı yoktur; ezelîlik (başlangıcı olmama) bildirir ve başlangıç noktasına bakar. Er-Rahîm'de ise bu özellik yoktur ve bir fiille bağlantısı vardır. Er-Rahmân'ın rahmeti, başlangıçta iyiliği dilemeye yönelik Allah'ın (CC) zâtına âit bir sıfattır. Er-Rahîm'in rahmetinin de sonunda iyilik yapmaya yönelik bir fiilî sıfat olarak kabul edilmesi en güzel görüştür. Şu halde Er-Rahmân ile Er-Rahîm, rahmetin değişik birer mânasını içermekte, birbirlerinden birer yön ile üstün olmaktadır.

Demek ki Er-Rahmân, Er-Rahîm sıfatları Besmele'de yalnız bir pekiştirme için tekrar edilmiş değildir; her birinin kendine mahsus özel birer mânası, rahmeti ve birer fazlalık yönü vardır. Bir taraftan, her yaratılmışı âit oluşundan dolayı, Er-Rahmân'ın rahmeti en üstündür denebilir. *Diğer taraftan*, daha fazla fiilî bir feyiz ve bereketi içine almış olduğundan ve Allah'a (CC) vekâleten kullarında da bulunduğundan dolayı, Er-Rahîm'in rahmeti en üstündür denebilir.

Bâzı tefsirlerde buna işâret edilerek Er-Rahmân'ın rahmeti yüce nîmetler, Er-Rahîm'in rahmeti ise nîmetlerin incelikleri ile ilgilidir denilmiştir. Bu yüzdendir ki:

Er-Rahmân'ın kullanılışı *özel*, *ilgi alanı ise geneldir*. Er-Rahîm'in kullanılış alanı genel, ilgi alanı ise özeldir. İşte Yüce Allah (CC) Besmele'de böyle katmerleşmiş bir rahmet sıfatı ile vasıflanmıştır / vasıflanmaktadır. *Bu iki sıfat, insanlardan ümitsizlik duygusunu silmek ve onun yerine sonsuz bir iyimserlik duygusunu kurmak için yeterlidir. İman ve güven duygusunun rûhu da budur.*

İmandan nasipsiz ve Besmele nedir bilmeyenler yâni Er-Rahmân ve Er-Rahîm olan Allah'ı (CC) inkâr eden kâfirler, *oldukça ümitsiz olurlar*. Fakat mü'minlerin, *îmanları sebebiyle*, ümitsiz olmaları için hiçbir sebep yoktur.

"Sonuç günahlardan sakınan müttâkilerin olacaktır"⁹.

Besmele çeken için Besmele'den alınacak ilk ilâhî feyz bu ümit sevincidir¹⁰.

Besmelenin 'B'si

Her Besmele çektiğimizde dil bilgisi açısından karşılaştığımız tamlamalara bir göz atalım:

⁹ Kasas Sûresi, **Âyet 83**: "*İşte Âhiret yurdu! Biz onu Yeryüzü'nde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) âkıbet, takvâ sâhiplerinindir.*"

¹⁰ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 52-54.

‘Allah’ adı ile ilgili olarak, “Allah adı ya da Allah’ın adı”

“Rahmân” adı ile ilgili olarak, “Pek merhâmetli Allah-Allah’urrahman”

“Rahîm” adı ile ilgili olarak, “Çok merhâmet edici Allah-Allah’urrahîm”

Yukarıdaki üç tamlamadaki kelimelerin ilki yalnız “Allah” ismidir. İkinci tamlamadaki “Rahmân”, hem isim, hem sıfattır. Üçüncü tamlamadaki “Rahîm” ise yalnız sıfattır.

Besme’lenin üç kelimededen oluşan yapısı, özel isimden başlayarak iki sıfatla birlikte genel anlamlara doğru açılmıştır. Böylece bu iki sıfat, “Allah” zat ismine kalbimizde özel anlam kazandırmıştır. Bunlar, Allah’ı (CC) akıl ve gönül ile görmenin ilk cemâl tecellileridirler.

Görüldüğü gibi, Besmele’de görünüşte bir isim tamlaması ile iki sıfat tamlaması vardır. Bunlar başlarındaki bir ilgi edatı ilişkisiyle birleşerek Besmele tam bir bağımsız cümle olarak ortaya çıkıyor. Bu durumda Besmele’nin dilimizde Elmalılı Hamdi Yazır’a göre mümkün farz edilebilecek tercümesi şu şekillerden biri olabilir:

1-Çok merhâmet edici bir Rahmân olan Allah’ın ismi ile...

2-Rahmân, Rahîm olan Allah’ın ismiyle... Veyâ Rahmân-ı Rahîm olan Allah ismi ile...

3-Rahmân, Rahîm olan Allah adına...

Besmele’nin Türkçe’ye tercüme edilmesi durumunda bu üç tamlama, en edebî, en etkili ve en mânidar bir şekilde ifâde edilmelidir. Bunun için uzun inceleme ve tartışmalardan sonra¹¹, Elmalılı Hamdi Yazır, Besmele’nin Türkçe’ye tercümesi için:

“Allah, rahmân, rahîm ismi ile” sonucuna varıyor ama “Bunda da bir teslis şüphesi akla gelebilir.” diyerek gönlü bir türlü rahata kavuşamadığı için, en sonunda yine en güzelinin, “Bismillâhirrahmânirrahîm” demek olduğunda karar kılıyor. Elmalılı meâlen diyor ki:

“O halde ne tek tek kelimelerini ve ne de terkiplerini tam olarak tercüme etmek ve hele belâğat yönlerini, beyan ahengini nakletmek hiçbir şekilde mümkün olmayan, dudaktan başlayıp bütün karnı dolaştıktan sonra yine dudakta sona eren harflerinin tatlı düzeni bile başlı başına mükemmel ve eşsiz olan ve bununla berâber her Müslümanın ve her Türk’ün çok iyi bildiği ve az çok anladığı bir vecize anlamı bulunan Besmele’yi bir “ile” veyâ “adıyla” ifâde tarzı hatırı için tercüme etmeye kalkışmayıp, her zaman aslına göre söylemek ve bu gibi açıklamalar ve tefsirlerle de mânasını düşünmeye çalışmak kaçınılmaz bir iştir.”

“Bundan dolayı, her şeyin anahtarı ve bir tevhid (Allah’ın birliğinin) âyeti olan “Bismillâhirrahmânirrahîm” şeklindeki kıymetli ve ahenkli sözünü, Allah’ın

¹¹ Hamdi Yazır, E. *Hak Dini Kur’an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 56-57.

birliğine inanan kimseyi müşrik durumuna düşürecek olan mânasını andıran "esirgeyici bağışlayıcı tanrı adıyla" gibi beğenilmeyen tercümelemlerle bozmaya özenmekten sakınmaya mecburuz¹²."

Görüldüğü gibi Besmele'deki kelimelerin sıralanışında en fazla etkili olan nokta, *baştaki 'b' harfidir*. Bu 'b' harfi sâyesinde Besmele'yi okuyan Allah'ın (CC) ismine ulaşır.

Besmele bütün varlıkların ve onların gelişmelerinin ilk başlangıç noktasıdır. Henüz meydana gelmesini görmeden, kalplerinde niyet ettiklerinin işlerine bağlanmasının sırrı olan Besmele'yi, "*Allah-i rahmân-ı rahîm*" olarak okuyanların, *dünyâyı kaplayan bu özlü sözlerinin istenilen mânasını ancak bu 'b' harfi sağlamaktadır*.

İşimizde istediğimizi yapmakta ne kadar serbest ve güçlü olursak olalım, *yaptığımız şeylerin tam sebebi olmadığı bir gerçektir*. İnsanın istekleri, varlık zincirinin kesin bir ilk sınırı olmadığı için, *varlık zincirinin akışı içinde birer değişme anlarıdır*. Bundan dolayı, insanların bütün irâdelerinin istek ve dileklerinin aksamadan ve sıkıntısız olarak meydana geldiğini görmek mümkün olamamaktadır. Bu sebeptendir ki, Elmalılı Hamdi Yazır'ın sözleriyle:

Bütün başarılar, her şeyin ilk sebebi ile insanların istekleri arasındaki ilişkinin bereketine bağlıdır. Bu bereket başlangıçta Rahmân'a, sonunda Rahîm'e âittir.

İnsanlar ister bilsinler, isterse bilmesinler, Evren'de bu oran, bu ciddiyet, bu ilişki, bu bağlantı bir bütünlük gösteren genel bir kânunu meydana getiriyor. Madde ya da eşyânın var olması, bu kânunun meydana çıkmasıyla başlamıştır.

Dolayısıyla Besmele 'b'siyle okunduğunda, bu kânunu anlaşılır hâle getiren, *bir sözlü tetikleyici olur*. Bu his parıltısından kastedilen en son hedef bu varoluş noktasıdır. *Bu yüzdendir ki*, Besmele'nin tefsîrinde b harfi, *bir odak noktasıdır*. Dolayısıyla, Besmele'nin mânası b'de bulunmaktadır. Büyük müfessirler, b'nin buradaki bitişirme mânasının ya sığınma ya da berâberlik veyâ yardım anlamına geldiğini söylemektedirler.

Başka bir ifâdeyle, Besmele'yi okuyanın hâfızasında oluşan ilişki, "*Allah-i rahmân-i rahîm*" ismine bir sığınma ve berâberlik hissi ya da bu Er-Rahmân, Er-Rahîm sıfatları ile nitelenen ve delâlet ettikleri mânaya göre Allah'ın rahmetinden medet ve yardım isteme hissidir.

Besmele'nin Önemi

Besmele bize bir tamlama bağı, iki sıfat bağı ve başında bir bağlantı harfi ile birlikte, *sonunda gizli olan tevhidî ortaya çıkarıcı*, tam bir ilişki vermektedir. Orada, "*Allâhürrahmânürrahîm*" şeklinde, özel isimden genel mânaya doğru

¹² Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 57.

yayılan (genişleyen) isim ve sıfatı zikredilmiş dururken, *biz ezelde*, başlangıcı olmayan bir zamanda, *olduğumuz gibi fillerimiz ile berâber saklı ve gizli idik*. Daha doğrusu Allah var, biz yoktuk. "*Allah vardı, onunla birlikte hiçbir şey yoktu.*" Çünkü ondan önce bu ilişki ile Allah'a (CC) âit olmaya sarılmamıştık. "*Bismillâhirrahmânirrahîm*" dediğimiz zamandır ki bu söz, bağlantıyı meydana getirmiş ve varlık âleminde ortaya çıkmamıza sebep olmuştur. Bu nedenle Besmele'de Allah'a (CC) bir teşekkür vardır ama gizlidir. Ardından Fâtiha Sûresi'inde ortaya çıkışımız da Allah'a (CC) ikinci bir teşekkür ifâdesidir¹³. Şöyle ki:

Besmele çekildiğinde, Allah'ın (CC) ezelden ebede kadar süren rahmeti, ifâde edildiği kısacık süre içinde, safha safha ortaya dökülmektedir. Elmalılı Hamdi Yazır, *Allah'ın (CC) nîmetlerinin sayılıp dökülmesinin bir şükür olduğunu söylüyor*. Dolayısıyla bu büyük rahmet deryâsının dile getirilmesi de Elmalılı'nın sözü gereğince yine gizli bir şükür değil midir? Dahası da var:

Elmalılı Hamdi Yazır'ın açıklamalarına dayanarak diyebiliriz ki, *Besmele'yi her telaffuz ettiğimizde*, varlık âlemindeki varlığımız tekrar yenilenmektedir. Besmele'nin arkasından okuduğumuz Fâtihalarla her yenilenmemizin teşekkürünü de ayrıca açık olarak yerine getirmekteyiz.

Besmele, *her kapının anahtarı olduğu gibi*, bereket ve kurtuluş sırlarını da içerir. Çünkü Besmele Allah'ın (CC) hiçbir yaratığa isim olmayan yüce "*Allah*" özel ismini, O'nun *Er-Rahmân* zat sıfatını ve *Er-Rahîm* sıfatını içermektedir. Bu sebeple Hz. Ali'nin:

"Kur'ân-ın sırrı Fâtiha'da; Fâtiha'nın sırrı Besmele'de; Besmele'nin sırrı da başındaki "b"dedir!"

şeklindeki sözüyle de onun önem ve kutsiyeti ayrıca belli olmaktadır. Bir kaynakta:

"Her kim, kendisinde Besmele bulunan bir kağıdı çiğnenmesin diye, hürmetle yerden kaldırırsa, Allah'ın (CC) indinde siddiklardan (en doğru kullardan) sayılır. Ve anne babası kâfir de olsalar, azapları hafifletilir"^{14,15}.

denilmiştir. Nitekim Besmele'nin ne kadar kutsî oluşunu, tasavvuf kitaplarını süsleyen, şu meşhur menkıbeyi dile getirerek somutlaştıralım:

¹³ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 67.

¹⁴ Hafizz, *Besmel-i Şerifenin Fazîletleri*, Alındığı elektronik internet adresi, <http://hafizz.blogcu.com/besmel-i-serifenin-faziletleri/5704396>

¹⁵ Anonim, *Besmele-i Şerife'nin Sırları*, Alındığı elektronik internet adresi, <http://affeyleallahim.blogcu.com/besmele-i-serife-nin-sirlari/588332>

Bişr-i Hafî

“Hiç Allah'ın ismi yerde, çamurlar içinde, olur mu?”

Nefsinin esiri olmuş, *Bişr-i Hafî* adında bir zat varmış... Bu zat bütün günlerini kötülük ve içki âlemlerinde geçiriyormuş...

Bişr-i Hafî bir gün, *gecesini içki masalarında geçirdikten sonra*, Güneş doğarken düşe-kalka evinin yolunu tutar. *Yolda giderken*, gözü her nasılsa yerde çamura bulanmış yazılı bir kâğıt parçasına takılır. *Kâğıdın üstünde Besmele'nin yazılı olduğunu görür*. O anda içi “cız” eder. Eğilir, *çamurların içinden*, Besmele yazılı kâğıdı alır ve:

“Hiç Allah'ın ismi yerde, çamurlar içinde olur mu?” der kendi kendine...

Kâğıdı alır, öper, çamurlarını siler, temizler, evine götürür, güzel kokular sürerek onu evinin en güzel yerine asar. Bu olaydan kısa bir süre sonra bir gece âlim bir zat bir rüyâ görür. Rüyâda kendisine:

“Git, Bişr'e söyle! İsmimi temizlediği gibi onu temizlerim. İsmimi büyük tuttuğu gibi onu büyütürüm. İsmimi güzel kokulu yaptığı gibi, onu güzel ederim. İzzetime yemin ederim ki, onun ismini Dünyâ ve Âhiret'te temiz ve güzel eylerim.” denildiğine şahit olur. Bu rüyâ, üç kere tekrarlanır.

Rüyâyı gören kimse, sabah olunca, Bişr-i Hafî'yi aramaya başlar ve onu meyhânede bulur. *“Mühim bir haberim var!”* diyerek onu içeriden dışarıya çağırır. Dışarı çıktığında Bişr, gelen zâta:

“Kimden haber vereceksin, söyle?” der. Gelen zat:

“Sana Allâhü Teâlâ'dan haber vereceğim.” Bunu duyan Bişr ağlamaya başlar ve sorar:

- *“Allâhü Teâlâ bana kızıyor mu, şiddetli azap mı yapacak, yoksa?”*

- *“Hayır!”* der gelen zat.

Rüyâsını sonuna kadar ona anlatınca Bişr-i Hafî'de o anda büyük bir değişiklik olur. Hemen içeri giren Bişr:

“Ey arkadaşlarım! Beni çağırdılar, bundan sonra bir daha beni buralarda göremeyeceksiniz!” diyerek o zatın yanında hemen tövbe eder. Bugün Bişr-i Hafî'yi bilenler, onu ulu bir velî olarak anmaktadırlar.

Bilim ve Besmele

Günümüzde bilim, Besmele'yi henüz daha yeni anlamaya çalışıyor:

İslâm'a göre hayvanların etlerinin yenebilmesi için Besmele ile kesilmelerinin şart olduğunu bilmeyen yoktur. İslâm ülkelerinin üniversitelerindeki bir grup bilim adamı, Besmele'li ve Besmele'siz kesilen etlerin incelenmesini ele almışlardır. *Ortaya çıkan sonuç şöyledir:*

Besmele ile kesilen etlerde her hangi bir mikroba rastlanmamıştır. Besmele'siz etlerde ise, sürekli çoğalan ve büyük ölçüde zararlı olan mikrop ve bakteriler tespit edilmiştir^{16,17}.

Besmele'nin, Bismillâhirrahmânirrahîm'in, Yapısı

Besmele-i Şerîf, 1) *Allah adı ya da Allah'ın adı anlamında, "Bir İsim Tamlaması"*; 2) *Allah'urrahman-Pek merhâmetli Allah anlamında, "Bir Sıfat Tamlaması"*, 3) *Allah'urrahîm-Çokmerhâmet edici Allah anlamında, "İkinci Bir Sıfat Tamlaması"*, 4) *Bi-ile telefuzunda-anlamında B harfi ile gerçekleştirilen, "Bir Bağlaç'tan"* meydana gelmiştir.

Bağlaç, Arapçadaki 'b' harfidir. Cümle yapısındaki b harfi Besmele'yi telaffuz edeni "Allah'a" ulaştırır. *Onun için b harfinin önemi çok büyüktür.* Nitekim Elmalılı Hamdi Yazır:

"Besmele'nin tefsîrinde odak noktası b'dir ve bundan dolayı Besmele'nin mânası 'b'dedir. B'nin sırrı da noktasındadır"¹⁸. demektedir¹⁹. Bu yüzden, Hz. Ali (RA)'ın şöyle söylediği kitaplarda yazılıdır:

"Ben Kur'an'ın Fâtîha'sının Besmele'sinin 'b' harfinin noktasıyım"²⁰. B'nin noktasının Büyük Patlama'yı (Big Bang²¹) işâret ettiğini, dolayısıyla Hz. Ali (RA)'ın bu sözü nedeniyle, *bu teorinin içeriğine daha önceden vâkîf olduğunu söyleyenler de vardır.*

¹⁶ Özsoy, O., *Kurban ve Besmele*, Alındığı elektronik internet adresi,

http://www.turkebilgi.com/kose_yazisi_21887_osman-ozsoy-kurban-besmele.html

¹⁷ Sultan Selim, Y., *Besmele mikroskopa incelendi*, Alındığı elektronik internet adresi,

<http://www.uzunhayat.net/saglik/besmele-mikroskopa-incelendi.html>

¹⁸

<https://m.facebook.com/notes/islamg%C3%BCI%C3%BC/besmelenin-i%C3%A7ine-saklanm%C4%B1%C5%9F-19-b%C3%BCy%C3%BCk-s%C4%B1rl%C4%B1-hakikat/355113646252/>

<http://www.saidnursi.de/besmelenin-sirlari/>

¹⁹ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 58.

²⁰

<http://www.mehmetizzetaslin.com/?pnum=389&pt=H.%20%C5%9E.%2066.Fatiha,%20Ba%20ve%20Nokta%20S%C4%B1rr%C4%B1>

<https://www.mynet.com/cevaplar/hz-alinin-kuran-in-sirri-fatihada-fatihanin-sirri-besmelede-besmelenin-sirri-dabasindaki-bdedir-seklindeki-sozunde-bahsettigi-b-harfinin-sirri-nedir/6528913>,

<https://silo.tips/download/mminleri-mitsizlikten-koruyan-lah-sz-anahtar-besmele-bismillahirrahmanirrahman>

²¹ Temiz., M.,

<http://www.mtemiz.com/bilim/EVREN%E2%80%99%C4%B0N%20HER%20YER%C4%B0NDE%20AYNI%20ANDA%20OLMAK.pdf>

Besmele’de isim tamlamasındaki “Allah” ismi, gerçek yaratıcının zat (özel) ismidir. Dünyâ târihinde bu isimle çağrılan bir başka varlık olmamıştır, *olmayacaktır da...* Allah’ın (CC) bu zat (özel) ismi, târihte hiç bir varlığa ad olarak verilmemiştir. Bu nedenle *Allah (CC) ismi başkası için kullanılamaz*²².

“Allah” kelimesinin Arapça yazılışında başındaki ilk harfi kaldırılırsa, geriye kalan “Lillah”; birinci (L) harfi de kaldırılırsa geriye kalan “Lehû”, *son (L) harfi de kaldırılırsa geriye kalan “H” harfi de “Allah” demektir.* “Allah” kelimesindeki “H” harfinin “HÛ” şeklide okunduğunu biliyorsunuz. Arapçada üçüncü şahıs olarak ‘O’ anlamına gelen “Hû” sesinin temsilcisi özellikle h harfidir. Bu da her nefes alıp-veren varlık tarafından solurken çıkan h sesidir. Canlıların solumalarında her bir h sesi “Allah” demektir. Sırf “Allah” ilâhî söz için yapılabilen bu analizden çıkan sonuç şudur:

Yaşayan her canlı, *ister şuurlu olsun ister olmasın*, her nefes alışında-verişinde “Allah”ı zikreder. Okuduğum bir kitapta deniyordu ki, *“Allah’ın (CC) zikrinden gaflette kalan bir balık oltaya, bir geyik avcının kurşunlarına hedef olur.”*

Allah (CC) ismi, *ifâde ettiği ilâhî mânasıyla*, yalnız Rab’bimize âittir. Hiçbir kelime ‘Allah’ ismin mânasını ve içeriğini ifâde gücüne sâhip değildir. Ancak, Türkçe’de Tanrı, *Farsça’da Hudâ*, İngilizce’de God, *Fransızca’da Dieu gibi*, muhtelif dillerde O’nun ayrı ayrı (telaffuz) isimleri olabilir. Bu isimler İslâm’ın bildirdiği “Allah” ismi gibi özel isim değildirler; *ilâh, rab, mâ’bud gibi cins isimlerdir.*

Allah’ın (CC) “Esmâ ül Hüsnâ” diye zikredilen başka güzel isimleri de vardır. Bu En Yüce Ve En Büyük Yaratıcı’nın güzel isimlerini ve eksiksiz sıfatlarını bize Kur’ân’ı Kerîm tanıtıyor.

Kur’ân’ı Kerîm ayrıca insanların, *özellikle Müslümanların ve bütün kâinatın*, Allah’a (CC) olan ilgi ve alâkalarını da bildirir. Bundan dolayı “Allah” diye adlandırılan en büyük ve en yüce zat, *kâinatın meydana gelmesinde, devâmında ve olgunlaşmasında bir ilk sebep olduğu gibi*, “Allah” yüce ismi Elmalılı Hamdi Yazır’a göre, *ilim ve irfan için de dilimizde*, özel ve yüce bir başlangıç oluşturmaktadır:

Meselâ işe başlamadan önce **İNŞALLAH**, işe başlarken **BİSMİLLAH**, şaşırırsak **ALLAH, ALLAH**, kendimize güvenirse **EVELALLAH**, azmedersek **ALİMİLLAH**, işten vazgeçersek **EYVALLAH**, sonuna kadar gitmek istersek **YÂ ALLAH**, *taahhüt edersek VALLAH BİLLAH*, canımızı sıkarlarsa **FESUPHÂNİLLAH**, daha da sıkarlarsa **HASBÜNİLLAH**, pes edersek **İLLİLLAH**, işe coşku ve heyecanla sarılınca **ALLAH, ALLAH, ALLAH**, işi

²² Meryem Süresi, Âyet 65: “O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rab’bidir; o halde O’na ibâdet et ve ibâdetine sebatla sabret! Hiç sen O’na bir adaş bilir misin?”

başarıyla bitirince **MÂŞALLAH**, *eğer işi başaramazsak HAY ALLAH demiyor muyuz?*

“Allâhü Teâlâ’yı Dışlayan Her İlim Bir Seraptır”

Yüce Allah'ın (CC) varlık ve birliğini kabul ve tasdik etmeden kâinat ve kâinattaki düzeni hissetmek ve anlamak, Elmalılı Hamdi Yazır'ın dediği gibi, *bir hayal*, serap ve aynı zamanda telâfisi imkânsız olan bir acıdan ibârettir. Ayrıca, "Allah" özel ismi üzerinde toplanıp düzene konmayan işlerimiz, çalışmalarımız, ilim, sanât, bilgi ve eğitimlerimiz de iki ucu bir araya gelmeyen fakat varlığımızı silip süpüren dağınık fikirlerden²³, anlamsız yük ve fikir kirliliklerinden ibâret kalır.

Bu demektir ki, *“Allâhü Teâlâ’yı dışlayan ve O’na dayandırılmayan her iş, çalışma ve ilim boştur, bir seraptır, geleceği yoktur.”* Peygamberimiz (SAV) Efendimiz'in *“Besmele ile başlanmayan işte hayır yoktur.”* anlamına gelen sayısız uyarıları vardır.

Bütün bunlardan dolayıdır ki bütün işler, ilimler ve sanâtlar, *küçük küçük örneklerden başlayarak*, bilgilenmelerimizi düzenlerler; *son aşamada elde edilen bir yüksek ilim ve beceriyle*, bizi bir “birlik huzûruna” yükseltmek için kullanılırlar. Bunlar özünde, *Yüce Allah'ın (CC) dilemesi ve lütfunun şuûru varsa*, anlamlı ve güzeldirler, ebedîlik kazanırlar. Bu şuur ve bununla ilgili uygulama yoksa o zaman bize, *“Vermeyince Mâbud, neylesin Mahmut!”* demekten başka bir şey kalmıyor.

Bu ilâhî şuuru yok etmek için ne yazık ki yakın târihimizde “Allah” kelimesi de yasaklanmıştır.

İnönü Zulmü Ve Mazlumun Âhı

<http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ%20ZULMÜ%20VE%20MAZLUMUN%20ÂHI.pdf>

İnönü'nün Dipçikli Zülmü Zemininde Gelişen Üst Akıl'ın Taşeronları Altındaki Eski Türkiye'de İnsanlıkta Nereden Nereye?

<http://mtemiz.com/bilim/İNSANLIKTA%20NEREDEN%20NEREYE.pdf>

Bunları Hâlâ Anlayamıyor muyuz?

<http://mtemiz.com/bilim/BUNU%20HÂLÂ%20ANLAYAMIYOR%20MUYUZ.pdf>

Ah! İnönü'nün İslâmî Zulmü Olmasaydı Hiç Böyle mi Olurduk?

<http://mtemiz.com/bilim/İNÖNÜ'NÜN%20İSLÂMÎ%20ZULMÜ%20HIÇ%20OLMASAYDI%20HIÇ%20BÖYLE%20Mİ%20OLRDUK.pdf>

²³ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur'an Dili*, Zaman, Cilt 1, sayfa 39.

“Allah” Diyen Osman Yüksel Serdengeçti’nin Başına Gelenler

Şu anda yaşları yaklaşık 50’in altında olanlarla 40-65 arasında olup da bir eli yağda bir eli balda yetişen ya da yöneticiler sınıfından olan veyâ onlara yakın bulunanlar, Türkiye’de yakın geçmişte uygulanan İslâm Karşıtlığı Sistemi’nden ve buna bağlı katı lâiklik uygulamalarıyla Müslümanlara yapılan zulümlerden bihâberdirler²⁴.

Milliyetçilik ve mukaddesatçılığı ile tanınmış Osman Yüksel Serdengeçti²⁵ o devrin bir aydınıydı. Bu zat, o zamanlar, “Allah dedi” diye lâiklik kavramının hışmına uğramış, mahkemeye verilmişti. Mahkeme sırasında mahkemenin ağır cezâ reisi Serdengeçti’ye sorar:

“Osman Bey! Savcılık Makamı sizin radyodaki konuşmanıza başlarken “Allah” kelimesini kullandığınızı belirterek bundan dolayı şahsınızı suçluyor. Söyleyin bakalım savunmanız nedir?”

Serdengeçti savunmasını Türkçe’nin özelliklerine dayanarak şöyle yapar:

“Efendim! Allah kelimesi ve mefhûmu Türkçe’nin vazgeçilmez bir unsuru hâline gelmiştir. Meselâ, **Allahısma**rladık deriz; **Allah ömürler versin** deriz; **Allah aşkına, Allah’ını seversen ve Allah izin verirse** deriz.”

“Kullanılması bu kadar tabî olan Allah kelimesini radyo konuşmasında niçin kullandın, bu suçtur şeklindeki savcılık iddiâsına cevâbım şudur:

Allah Allah!”

Bugün dahî bu koyu İslâm karşıtlığının kalıntıları, çoğu kere etkisini yer yer hâlâ sürdürmekte, İslâm karşıtlarındaki bu karmaşık ruh yapısı bâzen açık bir şekilde izlenebilmektedir:

Şahsiyetini kararlı kılamamış bu insanların bâzıları, çeşitli nedenlerden dolayı, ne din, gelenek ve göreneklerinden ilgisini kesmek isterler, ne de ona tam tamına uyarlar. Sırası geldiğinde dinî kavramları yamuklaştırmaktan ya da Kültürümüz açısından hiçbir değeri olmayan bâzı geçici ve sunî hâricî özentiler uğruna bu niyette olanlara destek vermek için düşünmeden atılmaktan da çekinmezler.

Çevremizde bunların sayısı oldukça fazla olmalı ki, İslâm ve İslâm’ın yaşanması konusunda bu tür kafaları karışık olanları karikatürize etmek isteyen insanlar, onları fıkralarına konu eder olmuşlardır. Böylelerinden bir tânesi Konya’da Mevlânâ yakınında bulunan bir mağazaya girer. İçerde bulunan patrona

²⁴ <http://mitemiz.com/bilim/%C4%B0SKENDERPA%C5%9E%E2%80%99YA%20MERTIABA.pdf>

<https://silo.tips/download/hayatimin-knc-sinif-vatandalik-dnem-hayatmn-asr-saadet-dnemi>

²⁵ <https://islamansiklopedisi.org.tr/serdengecti-osman-yuksel>

hitâben gâyet nâzik bir edâ ile "Selâm!" der. Bunun üzerine patron tezgâhtarlarından birine söylenerek:

"Oğlum, beyefendinin selâmını al, poşete koy, askıya as!" buyurur. "Selâm!" diyen kişi, buna biraz içerler ama o anda bir şey diyemez. İşini bitirip eve döneceği sırada tekrar içeri girip patrona böyle davranışının sebebini sorar. Patronun cevâbı pek mânidardır:

"Beyefendi, bilirsiniz İslâm Dini'nde selâm iki kelimedenden meydana gelir. Siz bir parçasını verdiniz. Öbür kısmını da başka bir gelişinizde verirsiniz. Böylece, birleştirip alırız."

"Bu yüzden, kaybolmaması için bu verdiğiniz ilk parçasının poşete konulup asılmasını istedim."

21. Yüzyılı teneffüs etmeye başladığımız şu sıralarda Yeni Türkiye'de, çok şükür, o baskı ve zulüm devirlerini bir daha diriltmemek üzere târihe gömüyoruz, *İnşallah!* Bu gün her doğan çocuk biraz daha hür fikirli, hür düşünceli, *daha çok insan sevgisi ve insanî değerlere yatkın*, hepsinden önemlisi bizlere göre baskılardan uzak, daha aydın dindar olarak yetişmektedir. *Müslüman olduğunu söylemekten utanç duyan bir devrin insanına göre*, Müslümanlığını bir şeref pâyesi kabul eden ve düşmanların dâimî korkusu olan bir nesil geliyor artık...

Bugün çoğumuz artık, "tanrı" kelimesi gibi, benzerî oyalayıcı, boyalayıcı ve aldatici kelimelerden, sıkıcı ve ürkütücü atmosferlerden ayrılarak özgürlükler ortamını daha çok teneffüs ediyor ve çeşitli uyduruk kelimelerden aslî kelimelere ve ruh yapısına girmeye çalışıyor ve meselâ "tanrı" yerine "*Allah (CC)*" diyebiliyoruz! Milletimiz'in bütün fertlerinin bu şekilde davranmalarıyla taşların artık gerçek yerlerine yerleşeceğine bütün kalbimle inanıyorum.

Sonuç

Ey altından daha kıymetli olan zamanlarını dinî bilgisizliklerinden dolayı boşa harcayan (bayan ve erkek) kardeşlerim!

Artık gözünüzü açınız! *Aklınızı başınıza toplayınız!* Bakınız! *Dün sevdikleriniz yanınızdaydı ama bugün yok...* Anneniz de öyle, babanız da... Onlar da, *hiçbir kere görüşmemek üzere*, ya ayrıldılar ya da ayrılacaklar... ***Ardından bir gün sıra size ve bize de gelecek...***

Şu anda nefsim de kendi hesâbına yukarıdaki **siyah** (bold) olan sözlere hiç inanmak istemiyor. *Ama aklın gerçek bildirimi karşısında şimdilik geçici olarak susuyor.* Sonra fırsatını bulunca tekrar beni kuşatacak, *biliyorum!*

Nefsimin hiçbir zaman benim için hayır düşünmediğini biliyor, *onun için aklımın rehberliğinden ayrılmamaya çalışıyor*, nefsimi her an akıl ve gönül rehberliğinde ilmimle izliyorum.

Siz de şimdiden aklınız, gönlünüz ve ilminiz rehberliğine soyulunuz, *ebedî gelecek bunda...*

*Allah âdın zikredelim evvelâ
Vâcib oldur cümle işte her kulâ.
Allah âdın her kim ol evvel anâ,
Her işi âsân eder Allah ona.*

Şimdi sorduğumda siz de:

'Elbette Müslüman'ım!' diyeceksiniz. Bunda şüphe yok... Bu büyük bir şeref ve üstünlük... Ama şu tereddüt ve fikrî karmaşıklıklarımıza ve onların kendi aleyhimize değer yargılarımıza sokuşturdukları noksanlıklara ne diyeceğiz?

Allah kelâmına karşı kullanılan şu *'tanrı'* sözcüğünü anlam, şekil, yapı, estetik, ilâhî feyiz ve bereket bakımından, *'Rahman'* ve *'Rahîm'*deki gibi, Besmelemize nasıl uyumlu kılacağız? *'Tanrı'* sözcüğünü kullanmak, *birakınız diğerlerini yalnızca kendi hesâbımıza zarar verse bile*, sırf büyük Kültürümüz 'ün temellerini, *yalnızca anlam, şekil, yapı, estetik, ilâhî feyiz ve bereket açısından*, nasıl dinamitlediğimizi hiç düşünemiyor muyuz? *Bunun vicdanlarımıza karşı hiç hesâbının olmayacağını mı sanıyorsunuz?* Bir ilerencilik (!), bir çağdaşlık (!) ya da bir özenti veyâ Batılılara yağcılık olsun diye veyâhut da Türkiye'mizde son yüz yılda geçmişimizde uygulamaya sokulan, *'İslâm Karşıtlığı Sistemi'nin bir uzantısı olarak gerçekleştirilmeye çalışılan*, "birinci sınıf bir vatandaşlık (!) safsatası" adına hiç bu gaflete düşülür mü? Allah'ın (CC) bize bahşettiği yegâne güzel ve eşsiz Yurdumuzda bu zengin Kültürümüz içinde insan ne kazanabileceğini ve ne kaybedebileceğini hiç akıllıca düşünemez mi?

Allah (CC) her zaman bizlere, *"Ben her şeyin Rab'biyim! Yaratıcı olmam nedeniyele, özgür irâdelerinizle, hayır ya da şer, ne düşünüyorsanız, ben onları yaratıyorum. Olumlu düşünün ki ben de sırf onları yaratayım."* mesajını veriyor... O halde, Allah'ın (CC) tecellîleri, yardım ve yaratmaları insanların söz, niyet ve davranışlarına (amellerine) göre şekillendiğini bilmiyor muyuz?

Harun Reşit meczup Behlül Dâne'ye. *"Son zamanlarda hiç görünmedin! Nerelerdeydin?"* der. Behlül Dâne:

"Ateş almak için Cehennem'e gitmiştim." cevâbını verir. Harun Reşit ile Behlül Dâne arasındaki konuşma şöyle devam eder:

-Alabildin mi?

-Hayır!

-Neden alamadın?

-Cehennem Zebâniler'i, bana ateş vermediler.

-Niçin vermediler?

-Cehennem'de ateş yokmuş...

-Nasıl olur? Sana ne dediler?

-Bana dediler ki:

“Burada ateş olmaz! Çünkü Dünyâ'dan buraya herkes kendi ateşi ile gelir.”

Ateşin ne demek olduğu çok iyi biliyorum! Bir gün çay demlerken hanımın eline kaynar çay suyu damlası değince feryatları koparmıştı. *Daha önce de benim elime böyle bir kaynar su damlası değmişti de*, o anda hemen Cehennem ateşinin dehşetini düşünmüştüm. O gün bugün Cehennem'e gitmemek için, *kendim dâhil*, herkese, derûnî bir istekle (içten), duâ edip hidâyet temenni etmek, benim için sanki ilk vazîfe gibi bir şey olmuştu.

Müslüman olarak daha ilk adımda Besmele'de tökezlersek, *hâlimiz ne olur*, bir düşününüz? *Dünyâ'da iken gözümüzü dört açarsak*, Cennet'e girdiğimizde hepsini kapatsak da zarar etmez. İbâdet yapmanın olmadığı fakat kadehlerin tokuşturulacağı, *zevk-i safânın yapılacağı asıl yer orası...* Şimdilik dişlerimizi sıkarak sabredelim ve Cennet'e kavuşmanın gereklerini yapmaya çalışalım! “*Sabreden derviş murâdına ermiş...*” demiyorlar mı?
